

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องและเหมาะสมตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๑) และมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๔๓

(๒) ระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการจดทะเบียนสิทธิบัตร การประดิษฐ์ และการจัดสรรผลประโยชน์อันเกิดจากการประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๔๓

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งหรือมติอื่นใด ที่มีข้อกำหนดหรือสั่งการใด อันเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา ที่ยังมีผลบังคับใช้อยู่ หากมีกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือขัด หรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

“คณะกรรมการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า งานหรือผลงานอันเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ความลับทางการค้า เครื่องหมายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แบบผังภูมิของวงจรรวม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การคุ้มครองพันธุ์พืช รวมถึงปริญญานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์หรืองานหรือผลงานอื่นที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศกำหนด

“บุคลากร” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173

“ผู้ประดิษฐ์” หมายความว่า บุคลากร หรือนิสิต และให้หมายรวมถึงนิติบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ประดิษฐ์ คิดค้น อันก่อให้เกิดงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา และโอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้มหาวิทยาลัย เป็นเจ้าของผลงานหรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

“ผู้สร้างสรรค์ผลงาน” หมายความว่า บุคลากร หรือนิสิตและให้หมายความรวมถึงนิติบุคคล หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงาน คิดค้น อันก่อให้เกิดงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา และโอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของผลงานหรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ข้อ ๕ บรรดางานอันมีลิขสิทธิ์ สิทธิบัตรเครื่องหมายการค้า งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ที่เกิดจากการ ใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์งานให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะงานดังกล่าว จะแสดงออกโดยวิธี หรือรูปแบบอย่างไร อันเนื่องมาจากการเป็นนิสิต นักศึกษา ผู้วิจัย ผู้ร่วมงาน บุคลากร หรือเข้าร่วมกับมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ตกเป็นของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็น ลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่น

ผู้ประดิษฐ์หรือผู้สร้างสรรค์ผลงาน ที่ประสงค์จะให้มหาวิทยาลัยขอรับความคุ้มครองทางด้าน ทรัพย์สินทางปัญญาต้องแสดงความจำนงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อมหาวิทยาลัย เพื่อทำความตกลงโอนสิทธิให้กับ มหาวิทยาลัยแต่ผู้เดียว และส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ให้แก่มหาวิทยาลัยตามที่กำหนด

ข้อ ๖ เงินที่ได้จากการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ให้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ ดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานได้จ่ายไปจริงด้วยทุนส่วนตัวในการสร้างงานนั้นโดยตรงโดยมี หลักฐานการจ่าย

(๒) ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองหรือรักษาสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และในการเจรจาหรือดำเนินการ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้หรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีหลักฐานการจ่าย

ค่าใช้จ่ายตามข้อ (๑) ให้จ่ายให้แก่ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ส่วนค่าใช้จ่ายตามข้อ (๒) ให้จ่ายให้แก่ มหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ หลังจากหักค่าใช้จ่ายตามข้อ ๖ และให้จัดสรรเงินผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญา ส่วนที่เหลือดังนี้

(๑) ร้อยละ ๑๐ ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๒) ร้อยละ ๑๐ ให้แก่ส่วนงานต้นสังกัดของผู้สร้างสรรค์ผลงาน

(๓) ร้อยละ ๑๐ ให้แก่กองทุนส่งเสริมพัฒนาการวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(๔) ร้อยละ ๗๐ ให้แก่ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

กรณีที่มีการจัดสรรในรูปแบบอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพย์สิน ทางปัญญา

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย

(๑) ผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย จำนวน ๓ คน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย เป็นเลขานุการ

ให้กรรมการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาตาม (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่อธิการบดีเห็นสมควรแต่งตั้ง

177

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญามีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประเมินคุณค่าเชิงพาณิชย์ของงานทรัพย์สินทางปัญญา

(๒) พิจารณาจัดสรรผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้งานทรัพย์สินทางปัญญา หรือหาประโยชน์จากงานทรัพย์สินทางปัญญาที่ไม่ใช่ตัวเงิน

(๓) พิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์ทรัพย์สินทางปัญญา

(๔) แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการชุดใหม่ตามข้อบังคับนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ให้ดำเนินการภายในหกสิบวันนับแต่วันข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๑ การตีความหรือวินิจฉัยปัญหาตามข้อบังคับนี้ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ตีความหรือวินิจฉัยเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตามนั้นและให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

177

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ